

F. t. l. om aktie- og anpartsselskaber

tillægges de enkelte vederlagsmetoder i forhold til hinanden ved værdifastsættelsen.

I efteråret 2007 blev blandt andet 6. selskabsdirektiv om spaltninger ændret. Artikel 3 i direktiv 2007/63/EF medførte en ændring af spaltningsdirektivets artikel 9 og 10. Artikel 10 i spaltningsdirektivet vedrører muligheden for at undtage for kravet om en skriftlig beretning fra en eller flere sagkyndige om spaltningsplanen, herunder om aktiernes ombytningsforhold. Ændringen i artikel 9 er en konsekvensændring af ændringen i artikel 10.

Forslaget til § 259 gennemfører disse bestemmelser i spaltningsdirektivet i dansk ret.

Det bemærkes, at *stk. 1* ikke stiller selvstændige særlige indholds krav til vurderingsmandens udtalelse, men at *stk. 4* definerer indholdet heraf.

Med hensyn til mulighed for at fravælge vurderingsmandsuttalelsen om planen, herunder vederlaget, skal det bemærkes, at samtykket skal gives af samtlige kapitalejere i alle de bestående deltagende selskaber.

Det foreslås, at der fortsat ikke fastsættes formkrav til kapitalejernes samtykke. Beslutning om, hvordan samtykket skal gives, overlades således til de konkrete selskabers ledelsers vurdering og ansvar.

Det bemærkes, at hvis der er tale om en lodret spaltning, det vil sige en spaltning, hvor samtlige kapitalandele i det indskydende selskab er ejet af de modtagende selskaber, jf. forslaget til § 270, skal der ikke udarbejdes vurderingsmandsuttalelse, idet der ved denne type spaltning per definition ikke kan gives vederlag.

Hvis vurderingsmandsuttalelsen skal udarbejdes, skal udtalelsen omfatte det indskydende selskab og de eksisterende modtagende selskaber, der allerede består på spaltningstidspunktet samt eventuelt nye modtagende selskaber, der opstår som følge af spaltningen.

Det foreslås i *stk. 2 og 3*, at de eksisterende bestemmelser om udpegning af vurderingsmanden og om vurderingsmændenes uafhængighed mv. videreføres.

Bestemmelsens *stk. 4* indeholder mindstekravene til vurderingsmændenes udtalelse. Finder vurderingsmændene således, at det ikke er tilstrækkeligt blot at opfylde mindstekravene, kan de give supplerende oplysninger i udtalelsen. Vurderingsmændenes udtalelse skal være skriftlig eller på anden vis dokumenterbar.

Da det skal erklæres, om vederlaget er rimeligt og sagligt begrundet eller ej, vil der være tale om en erklæring med høj grad af sikkerhed.

Ligesom ved fusion vil der fortsat være krav om, at der i spaltningsredegørelsen, jf. § 256, bl.a. skal oply-

ses om fastsættelsen af vederlaget, herunder særlige vanskeligheder forbundet med fastsættelsen heraf.

Med hensyn til forslaget til § 259 vedrørende vurderingsmandsuttalelsen om planen ved spaltninger henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til § 241, som er den tilsvarende bestemmelse ved fusioner.

Til § 260

Forslaget til § 260 svarer til de gældende bestemmelser i aktieselskabslovens § 136 c, stk. 4, der også gælder for anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 67 a, der bl.a. henviser til aktieselskabslovens § 136 c. Der er foreslået materielle ændringer i forhold til den gældende bestemmelse.

Spaltningsdirektivets artikel 12, stk. 1, stiller krav om, at der i medlemsstaternes lovgivning fastsættes en passende ordning til sikring af de deltagende selskabers kreditorer, hvis kreditorernes fordringer er stiftet forud for spaltningsplanens offentliggørelse og ikke er forfaldne på tidspunktet for planens offentliggørelse.

Direktivets artikel 12, stk. 2, fastslår, at medlemsstaternes lovgivning i det mindste skal bestemme, at kreditorerne i selskaberne, der deltager i spaltningen, har krav på passende sikkerhed, hvis den finansielle situation i det indskydende selskab og i det selskab, til hvilket forpligtelsen overdrages efter spaltningen, gør denne beskyttelse nødvendig, og såfremt kreditorerne ikke allerede har en sådan sikkerhed.

Spaltningsdirektivet stiller som følge af henvisningen til fusionsdirektivets artikel 13, stk. 3, ikke krav om, at beskyttelsen af kreditorerne i det indskydende selskab og i de modtagende selskaber skal være den samme.

Det foreslås i § 260, 1. pkt., at der ligesom ved fusioner som udgangspunkt fortsat skal udarbejdes en erklæring fra vurderingsmændene om, hvorvidt kreditorerne i det enkelte selskab, der deltager i spaltningen, må antages at være tilstrækkeligt sikrede efter spaltningen. Dette gælder således også eventuelle nye modtagende selskaber, der dannes som følge af gennemførelsen af spaltningen.

Vurderingsmændenes erklæring skal tage udgangspunkt i en vurdering af de modtagende selskabers økonomiske stilling som følge af spaltningen. Den økonomiske stilling skal ses på baggrund af det indskydende selskabs økonomiske stilling før spaltningen, beskaffenheden af fordringerne i hvert selskab samt omstændighederne i øvrigt.

Der er tale om en erklæring med høj grad af sikkerhed.

Erklæringen skal være klar og entydig og indeholde en klar konklusion.